

Romance pro křídlovku

František Hrubín

Download now

Read Online ➔

Romance pro křídlovku

František Hrubín

Romance pro křídlovku František Hrubín

Romance pro křídlovku představuje lyrickoepický vrchol Hrubínovy básnické tvorby.

Romance pro křídlovku Details

Date : Published 1977 by Československý spisovatel (first published 1962)

ISBN :

Author : František Hrubín

Format : Hardcover 80 pages

Genre : Poetry, Academic, School, European Literature, Czech Literature, Classics

 [Download Romance pro křídlovku ...pdf](#)

 [Read Online Romance pro křídlovku ...pdf](#)

Download and Read Free Online Romance pro křídlovku František Hrubín

From Reader Review Romance pro křídlovku for online ebook

Doms says

V noci se budem vracet, cvrčkové pronikavě budou na cimbálky hrát neslýchané, skvrně odrhovačky....

Jeanettecatherine says

Jedním slovem... nádhera. Mohu říst stále dokola.

reread 5/03/17 - Jako vždy.. nádhera.. k tomu snad není co víc říct.. tolik pocitů v několika stranách.. pro mě jedno z nejlepších děl vůbec..

Freckles says

Nebylo to špatné... ale kdybychom se přečetli na řeštině nekoukali na film, nejsem si jistá, jestli bych úplně rozuměla, o co jde. Když jsem si dneska o volné hodiny zabýhla do knihovny, přímo se nabízelo, abych si to přečetla. (A spolu s tím i o Ortena, Skácela a Kryla, protože toho mám teďka málo...) A hned jsem to o literárním semináři přečetla (protože koukat na Obsluhoval jsem anglického krále bylo utrpení už poprvé). Takový přeměr. Neurazí, neokouzlí. Mě teda určí?

gauldy says

"Sedím v okně s koleno u brady. Bdím.
Zaníc však nespustil bych nohy do světnice,
smrtně studený vír by mě tam stáhl,
a navždy.

Obležu ji do hvězd, její tělo
posázím vesmíry, poslední křísnutí
cvrčka na podzim bude jí slyšitelné
stejně jako exploze, když vzniká nová hvězda,
i v nejbodnějším hvozdíku bude celá,
jeden vesmír však sotva bude stažit
na slzu v koutku očí."

Přečteno jedním dechem.

Musím říct, že zpočátku jsem byl Hrubínovou zpovědí uchvácen a říkal si, že jsem konečně našel někoho, kdo v mých skromných žebříčcích překonal Byrona (a jsou každý z jiného těla, srovnávání se nebojím), ale nakonec se mu to stejně nepodařilo. Bohužel.

Verš je volný, tu se nerýmuje, tu zase ano, člověk to často ani nepostřehne, když se soustředí na obsah těchto vět. Mě to nevadí, obecně si stejně víc libuji v uměleckých výstředcích prózy než poezie.

Příběh se odvíjí v několika časových rovinách, zajímavě ovšem uspořádaných. Východím, centrálním bodem, ke kterému se vypravěč vrací, je noc 28. srpna 1930. Všechno ostatní krouží kolem toho dne (jak do minula, tak i budoucna), ale vztahováno je to právě k tomu zmíněnému momentu. Zní pak docela zajímavě, když sedí mladý František v okně a vypráví, co ho všechno potká v budoucnu.

Všechno je to protkáno opakujícími se motivy, občas je do nich později přidána nějaká další upesňující informace. Dlouho se mi to vlastně líbilo, než mi to nakonec začalo trochu otravovat. Dlouhou dobu děj příjemně plyne, ale ke konci už se to řád dokola jak kolovrátek, než dojde k závěrečnému rozřešení. Dobře na mě působily i poznámky a dodatky vkládané v závorkách, často vlastní úvahy vypravěče, sekané scény, někdy nedokončené, jindy jen se záběrem na podstatné, občas výmluvně a vhodně strohé a prosté.

Váhám, kolik dát. (Jak je ta přítomná stupnice málo!) Začátek se mi moc líbil, vlastně i prostědek a kousek konce. Na závěr mě ale přepadl pocit, že už bych to měl vlastně docela rád za sebou. Takže nevím.

4.5, ale tentokrát, oproti Kafkovi na pobřeží, kterého jsem hodnotil včera, zaokrouhluji nahoru.

Takže tak.

Vilém Zouhar says

Even though the plot was more coherent than you'd expect, the words resonate in me even now.

Navždy mě bude víc o plouška, z něhož bůžek lásky a smrti a bůžek života vyrazí dech.

Lour says

Tohle bylo pro mě utrpení.

Klára says

Přijde mi zvláštní, že autor usadil lyrický subjekt do roku 1930, odkud v mysli cestuje pomocí vzpomínek a imaginace dál. Kdyby byla báseň strukturovaná chronologicky a subjekt se nevracel a nepředbíhal v čas, mohla by to být jakási forma deníku, popřípadě by šlo o řadu retrospektivní kompozici. Takto to je ale velmi přirozené lidskému přemýšlení, vzpomínání. Přemýšlí nad něčím, ale vkrade se mu tam další myšlenka. Líbí se mi i sezónní časové zasazení. Prázdniny a léto, kdy jindy lidé prožívají nejvtěší milostná vzplanutí? Zároveň motiv pouti a kolotočské Teriny, dává to tomu jakýsi nádech poetismu, i když je v šedesátých letech, kdy autor báseň dokončil, úplně mimo. Jelikož se však lyrický subjekt jmenuje František („To jsi ty, Františku?“), stejně jako autor, můžeme jen polemizovat, do jaké míry František Hrubín v básni zachytil vlastní zkušenost. Je mu v roce 1930 dvacet let, stejně jako lyrickému subjektu. V té době vrcholil poetismus v Československé republice. Kdoví, do jaké míry přisobil na prožívání mladých lidí, kteří se dost možná nořili do básnických sbírek. Také je tu motiv denní a noční doby. Během denní doby si užíval pouti a Teriny, v noci o ní přemýšlel poté, co odjela. Noc je přeci magická a přemýšlí se během ní nejlépe. Dále se zde objevuje motiv rané dospělosti. Přemýšlí na chlapce v muže, symbol holicího strojku, první intenzivní lásky k Terině? Ji prvních sexuálních zkušeností s Terinou a zároveň? ešení a vypořádání se smrtí svého dědečka. Autor používá mnoho obrazných pojmenování a eufemismů, aby nepojmenovával situace přímo (například sexuální zkušenosti, posměch ze strany Tonky kvůli Františkovu panictví, smrt dědečka), snad jen tu nejvíce šokující a mrazivá skutečnost pojmenovává přímo a to smrt na záškrť. Přisobilo to na mě, jako kdyby celou

dobu autor tvořil dokonalé zrcadlo se zdobným rámem, a pak jednou ranou mířenou přesně doprostřed zrcadlo rozbil. Rozbil veškeré mladické naděje podruhé (Poprvé, když František viděl Terinu ve Viktorově epici, čímž autor vylíčil skutečnost, že si Terina musí vzít Viktora, protože je kolotočář). Zbyl jen krásný rám jako vzpomínky.

Tessa Staňková says

Oooo... Tohle jsem teda nečekala, překvapilo mě to, ale v pozitivním slova smyslu. Na to, že to jsou básně, které zrovna nemusím, protože jim většinou nerozumím, tak to bylo krásné. :) **4.4***

Klára says

Reread: 2

Kateřina Matušíková says

Kouzelné. Krásná forma i atmosféra. Přesobivé.

Denis Major says

Keď sa chlapec uží hanbiť a plakať pri získavaní vlastnej identity. Neodvracia sa od detstva a pri objavovaní lásky potrebuje ochranné krídla mocných a blízkych spomienok. Vyrastá z vlastných nohavíc a hrejivé slová všetkého naokolo ospravedľujú krásne, ale bolestivé skutky tak rýchlo planúcich a hasnúcich rozhodnutí.

Bara says

Básnická povídka je žánr, se kterým se člověk setkává jen vzácně. Je to prolnutí dvou podob jednoho umění, jednoho jazyka - lyrika a epika.

Ve skladbě samotné se pak prolíná život se smrtí. Mládí plné života, které vyžaduje všechno, co se dá zažít a hned, je konfrontováno se stářím. Nejen v podobě dědečka, později otce, ale i v obojetném bytí, kdy si vypravěč uvědomuje své minulé já plné opojení z léta a okouzlení Terinou a své stárnoucí, životem protělejší já. Je pořád ještě blázníkem zamilovaným do nedosažitelné dívky, ale zároveň je již otcem a poestným manželem. A mezi tím proběhla válka. Osobní zážitky dostávají v této básni punc absolutní pravdy.

Přiznávám, že některé obrazy mě neoslovily a obávám se, že jsem asi pár obrát nepochopila tak, jak si přál autor, aby je četná četli.

"Ale dnes jsem nejístším k?emílkem ve velké vln? lásky."

Dmk says

Dob?e se to ?etlo, ?lov?ka o uvedlo do takové p?íjemné nálady. Bylo to psané celkem hrav? s ?astým st?ídání minulosti/p?ít./bud. ale nikoliv v mí?e, že by to m?lo negativní d?sledek na pochopitelnost díla. N?kolik velmi povedených (krátkých) pasáží, které by samy o sob? byly dobrými básn?mi.

Iwik Pásková says

Naprosto luxusní básnický po?in ?eského autora 20. století. Musím ?íci, že na m? dílo opravdu hodn? zap?sobilo a ráda si jej n?kdy p?e?tu znovu.

MischaS_ says

EDIT Oficiáln? tu knihu ani nem?žu cítit po tom, co jsem si ji dnes vytáhla u maturity. :D
sorry, ale tohle fakticky nemusím. bylo to utrpení! jediný d?vod pro? nedám 2* nebo 1*. jsou tyto slova: V b?itv? vždy bude n?co z vraždy, ale b?itva sama nem?že vraždit, je to v nás, na našich citech a na našich myšlenkách...
